

hjem til Arbejdsløshed, vil han i øvrigt ifølge den senere Lovgivning kunne vente en Understøttelse, idet en saadan er tilsikret dem i Tilfælde af Arbejdsløshed, som er fremkaldt ved de Forhold, som Krigen har medført.

Den højtærede Minister udtalte sig ogsaa om de indkaldtes Skattepligt saavel til Stat som til Kommune. Det er naturligvis vanskeligt for de indkaldte at præstere deres Skatter, og den højtærede Minister talte da om, at der kunde gives dem Henstand. Ja, det kan være meget godt, men de vender saa alligevel hjem til en maaske ret betydelig Gæld, som de kan have Vanskelighed ved at faa klaret. Jeg synes, at naar Staten berøver de indkaldte deres Arbejdsfortjenete, er det ogsaa Statens Pligt at hjælpe dem; jeg vil derfor haabe, at vi ved den Udvalgsbehandling, som den foregaaende Taler ønskede, kan tage under Overvejelse — det er vel med den højtærede Indenrigsminister, at dette Spørgsmaal skal overvejes —, om vi ikke kunde naa til, at man eftergav de indkaldte deres kommunale Skat og Statskat. Hvis man ikke vil det, kunde man maaske gaa en anden Vej, nemlig at lade Hjelpekasserne udrede Skatterne for de indkaldte. Hvis Skatten ikke bliver betalt, bliver Følgen let den, at vedkommende mister sin kommunale Valgret, og det vilde være i høj Grad ubilligt at berøve en Mand — hvis han er gift tillige hans Hustru — kommunal Valgret, fordi Staten tager ham bort fra hans Arbejde, saa at han ikke kan betale sin Skat.

For saa vidt der ogsaa paatænkes en Ombytning ved Indkaldelse af andet ældre Mandskab, forekommer det mig dog, at Ministeren gaar temmelig vidt, idet der jo er paataent indkaldt Mandskab lige til 11te Aargang, det vil sige Folk, der er en 33—34—35 Aar gamle. Det, synes jeg, er at gaa lovlig vidt. Var det ikke muligt, at man kunde undgaa at indkalde saa gammelt Mandskab som det, der her er Tale om?

Til Slutning skal jeg gøre et Par Bemærkninger vedrørende Flaaden. Navnlige tænker jeg her paa det Mandskab, som ligger paa Store Bælts Eskadren. Fra dette Mandskab er der flere Gange til mig fremkommet Klager og Besværinger over, at

det kun fik meget ringe Landlov, og der kun i meget ringe Grad blev tildelt det Orlov. Jeg antager, det ogsaa er det Mandskab, der har mest Grund til at klage i saa Henseende. Der er ikke megen Glæde for dette Mandskab ved at faa Orlov for at komme i Land paa Omø eller i Faaborg eller i Korsør, og desuden siger de, at der kun har været tilmaalt dem Orlov i meget ringe Grad. Det, som Mandskabet paa Store Bælts Eskadren ønsker, er, at der maa ske en Ombytning, saa at det i Stedet for at ligge i Store Bælts Eskadren kunde faa Lov til at ligge i Øresunds Eskadren, og saaledes, at Mandskabet fra denne sidste Eskadre kunde komme over paa Store Bælts Eskadren. Hvorvidt det kan lade sig gøre, ved jeg ikke. Jeg kan godt tænke mig, at der maaske kan være praktiske Vanskeligheder ved saaledes at ombytte Mandskaberne paa disse to Eskadrer, idet Mandskabet paa den Eskadre, som ligger i Store Bælt, er kendt med Farvandene og Forholdene der, og et saadant Kendskab vilde altsaa Øresunds Eskadrens Mandskab i hvert Fald ikke foreløbig kunne have. Men jeg vil alligevel fremføre de Klager og de Ønsker, jeg har modtaget, og henstille til den højtærede Minister, om der ikke kunde indrømmes en længere Orlov for det Mandskab, som nu ligger i Store Bælts Eskadren. For øvrigt kan jeg ligesom den ærede foregaaende Taler (Klaus Berntsen) anbefale Lovforslaget i Princippet, men kan ogsaa ligesom han ønske, at det maatte blive nærmere overvejet i et Udvalg.

Povlsen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Det er rimeligt, at der gøres alt, hvad der kan gøres, for at de Byrder, som den overordentlige Stilling, vi er i for Øjeblikket, paalægger vort Folk, fordeles saa godt, som det overhovedet kan lade sig gøre, og det er jo det, det foreliggende Lovforslag tilsigter, idet det vil gøre det muligt at indkalde Rekrutstyrken tidligere, end den normalt skulde være indkaldt i Henhold til Hærorrdningen af 1909, og tillige foretage andre foreløbige Afvigelser fra Hærorrdningen af 1909. Vi er ogsaa fra vor Side meget vel tilfredse med de Udtalelser, den højtærede Minister